

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 181. Num Hæretici quoque in Germania & Romano Imperio subjecti sint pœnis temporalibus & corporalibus hucusque enimeratis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

Jo. And. n. 8. & 9. Eymer. p. 2. direct. q. 40. n. 5. Menoch. l. c. à num. 156. Suarez. de fide. d. 23. Econtra affirmant Archid. Gemin. Franck. ad cit. c. Accusatus. Mandos. Penia. Decian. &c. ex ea ratione, quod abjurans quamlibet Hæresim tacite abjuret omnes, quia abjurat recessum à divina revelatione per Ecclesiam proposita, qui in omni Hæresi includitur, promittitque tacite, se ab Ecclesia non recessurum, ob quam rationem, ait Castrop. n. 13. hanc opinionem sibi apparere omnino probabilem. Limitat tamen pro casu, quo quis prius de Hæresi vehementer suspectus eam abjuravit, & dein incidit in aliam diversæ speciei, eò quod prior illa abjuratio fuerit generalis, secus accidit, si post purgationem sui ab una Hæresi laborat in aliam, cum purgans se ab unius Hæresis infamatione, non purget se ab omnibus, sicut abjurans unam, censetur abjurare omnes, pro quo citat Farin. q. 195. num. 30. Paramum de orig. inquisit. l. 5. q. 4. rub. de expedu. process. in casu fidei. num. 5.

4. Resp. Ad Tertium tertio. Hæresiarchas & Dogmatistas (quales non solum sunt illi, qui errores invenerunt & confinxerunt, sed ii, qui jam inventos & confictos quasi ex officio & consuetudine aliis publicè vel occultè prædicarunt, ut Farin. q. 179. n. 15. Eymer. l. c. p. 2. q. 39. Suar. citat. d. 23. f. 2. n. 11. Castrop. l. c. n. 15. non verò ii, qui consanguineos suos, aut unum alterumve privatum pervertunt, sine ulla misericordia brachio læulari tradendos, etsi signa conversionis & pœnitentiæ ostendant, defendunt Rojas tr. de Hæresi. p. 2. n. 339. assert. 43. Suar. l. c. n. 9. & inter alios acriter Simancas. de Cath. instit. tit. 47. à n. 50. ex ratione, quod in jure civili variis legibus hæc pœna iis statuatur. *L. cum qui servum. C. de Apost. L. quicumque. C. h. t. L. fin. C. de Judeis.* juri- que civili standum, dum Jure Canonico contrarium statutum non est, & usitatum non sit in pœnis imponendis Jus Canonicum impleri per Jus Civile. Et esto in Jure Canonico Hæreticos Pœnitentes admitti ad reconciliationem, id tamen intelligendum de Hæreticis communibus, & non de qualificatis, & à communi modo peccandi quoad Hæresim exorbitantibus. Quam Sententiam, etsi factis probabilem dicat Castrop. cit. p. n. 17. Probabiliorem tamen existimat oppositam, sive Hæresiarchas verè pœnitentes non esse tradendos brachio læulari, sed admittendos ad reconciliationem, citatis pro hac sententia Penia l. c. p. 2. comment. 64. vers. an autem. Eymer. p. 3. de Octavo modo terminandi. process. n. 188. Decian. l. 5. tract. crim. c. 45. n. 47. & adductis his rationibus: Quod jure Canonico hæc pœna illis non statuatur, quin & Berengarius, alique, de quibus constat fuisse Hæresiarchas, volentes converti, recepti sint ad gremium Ecclesiæ, quod leges civiles non habeant in hoc crimine locum, utpotè merè Ecclesiastico, nisi quando in foro Ecclesiæ puniuntur, & judicio læulari committuntur judicandi. Limitat nihilominus hanc suam sententiam Castrop. l. c. cum Penia, l. c. ita, ut Hæresiarchæ admittendi non sint ad reconciliationem, sit post longum tempus pluresque admonitiones jamjam tradendi Curia læulari pœ-

nitentiæ signa edunt, quia videntur id agere, non amore veritatis & conversionis, sed timore mortis instantis. Item, si comminationibus, promissis, præmiis, vel aliis exquisitis mediis conati pluribus falsam doctrinam persuadere. Item si Regem, Principem aliisque personas principales conati sunt pervertere.

Quæst. 181. Num Hæretici quoque in Germania & Romano Imperio subje- Et pœnis temporalibus & corporali- bus hucusque enumeratis?

Resp. Hæretici laici Lutherani Augustanæ confessionis in foro civili dictis pœnis non subjacent, utpote qui, etsi ab Ecclesia recesserunt, vi tamen pacis & fœderis publici, nuncupati religiosi, à Pontifice non rejecti, sed eo permittente & tacite consentiente cunctis privilegiis, juribus, immunitatibus civilibus, non tamen Ecclesiasticis, unà cum Catholicis pacificè gaudent, praxi continua comprobante, Laym. l. 2. tr. 1. c. 16. num. 6. Pirh. b. 2. n. 83. Wiestn. b. 2. n. 62. Reiffenst. n. 340. Dicitur autem primò: *Hæretici laici*: Quia Clerici, si quidem in hæresim quamcumque etiam Lutheranam lapsi, pœnis temporalibus & corporalibus, v. g. carceris perpetui (non item ultimi supplicii) omnino subjacent, eis que Judice ab Ecclesiastico executivè affici possunt, tum quia quoad personas Ecclesiasticas Principes Laici per illum publicum tractatum nihil validè statuere poterunt. arg. c. *quæ in Ecclesiæ suarum. de constit.* cum leges, statuta, dispositiones Laicorum de Ecclesiis vel Ecclesiasticis Personis, etiam in favore earum factæ, omni valore careant. Tum quia Ecclesia quoad personas Ecclesiasticas nec tacite nec expressè fœdus illud religiosum aptobavit eximendo clericos à pœnis juris, imò contrarium hucusque approbavit, & hodie dum practicat; ita Reiffenst. n. 341. Dixi secundo: *Hæreticos Augustanæ Confessionis*; num etiam alterius Confessionis & Sectæ Hæretici, v. g. Calvinistæ, Zvingliani, Hugonotæ, &c. sint immunes à pœnis temporalibus & corporalibus, bene dicit dubitari posse Reiffenst. n. 42. eò quod per pacem illam publicam Passavii conditam, & postmodum Augustæ confirmatam, soli Hæretici Augustanæ, & non alterius Sectæ, imanes à pœnis & participes jurium & Privilegiorum Catholicorum redditi & declarati sint. Neque Hæreticos alterius Sectæ partem Osnabrugensem & Monasteriensem participes redditos esse dictorum privilegiorum, sufficienter ex eo argui videtur, quod pax illa nullo modo approbata, sed positivè reprobata, annullata & irrita declarata fuerit per bullam Innocentii X. hujus nom. Pontific. 19. incipientem *ex zelo domus Dei*, relata verbottenus à Reiffenst. b. t. n. 154. quidquid sit de eo, quod pax illa in foro civili observetur, an verò vi consuetudinis legitime proscriptæ alterius Sectæ Hæretici à dictis pœnis immunes Catholicorum privilegiis gaudeant, resolvere non audeat Reiffenst. n. 344. illud tamen tanquam certum asserit. non expedire, ut Judex Ecclesiast. istiusmodi Hæreticum laicum ob hæresim puniat, eò quod sine publica perturbatione id fieri vix possit.